

terne dog efter Retsplejerådets opfattelse så tidligt som muligt i processen have lejlighed til at overveje retsmægling.

3.2.3. Justitsministeriet er enig i Retsplejerådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7 (forslag til retsplejelovens § 271), og bemærkningerne hertil.

3.3. Hvilke retter skal tilbyde retsmægling

3.3.1. Erfaringerne fra de byretter og den landsret, som har deltaget i forsøgsordningen med retsmægling, taler efter Retsplejerådets opfattelse for, at både byretterne og landsretterne bør omfattes af en permanent, landsdækkende ordning med retsmægling. Retsplejerådet henviser i den forbindelse til, at det bl.a. fremgår af evalueringen af forsøgsordningen, at antallet af ankesager, der ender med en aftale efter retsmægling, stort set svarer til den andel af sager i byretten, der ender med en aftale efter retsmægling.

Retsplejerådet anfører endvidere, at alle de større byretter, der er etableret den 1. januar 2007 med domstolsreformen, må forventes at kunne opfylde de nye krav, som håndteringen af retsmægling vil stille til domstolene. Særligt med hensyn til retten på Bornholm anfører Retsplejerådet, at selvom denne byret kun har én dommer, bør der også tilbydes retsmægling ved retten på Bornholm, da embedets andre domstolsjurister og advokater vil kunne fungere som retsmæglere, jf. nærmere pkt. 3.6 nedenfor.

Efter Retsplejerådets opfattelse bør Sø- og Handelsretten også omfattes af ordningen med retsmægling, da de sagstyper, der behandles i Sø- og Handelsretten, ofte vil være egnede til retsmægling.

Retsplejerådet anfører, at retsmægling formentlig meget sjældent kunne være aktuelt for Højesteret. Højesterets centrale opgave bør efter Retsplejerådets opfattelse være at sikre retsordenen i landet og at træffe afgørelse i sager, som rejser spørgsmål af generel betydning for rets anvendelsen og retsudviklingen eller i øvrigt er af væsentlig samfundsmæssig rækkevidde. Det er også alene sager af principiel karakter, der kan indbringes for Højesteret som anden instans uden særlig tilladelse. Efter Retsplejerådets opfattelse vil forsøg på at opnå en aftale gennem retsmægling ved Højesteret derfor hverken være nærliggende eller hensigtsmæssig i praksis.

Der henvises til betænkningen side 137-138.

3.3.2. Justitsministeriet er enig i Retsplejerådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7 (forslag til retsplejelovens § 271), og bemærkningerne hertil.

3.4. Hvilke sagstyper skal omfattes af retsmægling

3.4.1. Retsplejerådet anfører i betænkningen, at de fleste sagstyper i princippet kan være egnede til (rets)mægling, forudsat at parterne selv er rådige over den del af sagen, mæglingen skal omfatte. I det omfang parterne ikke selv er rådige over (dele af) en sag, vil mægling derimod ikke kunne finde sted (indispositive sager). Som eksempel herpå nævner Retsplejerådet ægteskabssager, hvor parterne ikke har rådighed over - dvs. ikke frit kan aftale - om skilsmissebetingelserne er opfyldt.

Retsplejerådet anfører endvidere, at der næppe kan udpeges særlige sagstyper, der helt generelt - når forudsætningen om, at parterne er rådige over sagen, er opfyldt - er uegnede til retsmægling. Det skyldes, at parternes forventninger til sagsbehandlingen ved domstolene og deres indstilling til mægling formentlig ofte vil være afgørende for, om en konkret sag er egnet til retsmægling. Endvidere har erfaringen fra forsøgsordningen med retsmægling vist, at selv om der er forskelle mellem forskellige sagstyper med hensyn til muligheden for at opnå en aftale, så er der for ingen sagstyper tale om en uacceptabelt ringe forligsprocent.

Alene det forhold, at visse sagstyper er vanskelige end andre at opnå en aftale i, bør efter Retsplejerådets opfattelse ikke være afgørende for, om disse sager skal være omfattet af muligheden for retsmægling eller ej. Erfaringen fra forsøgsordningen har vist, at familieforhold er et af de vanskelige sagsområder, hvor retsmæglingen i særdeleshed har været ressourcetrækkende, men som til gengæld - når det lykkes - vurderes som yderst tilfredsstillende for parterne.

Retsplejerådet har endvidere overvejet, om familieretlige sager generelt bør udelukkes fra retsmægling, fordi disse sager altid begynder i statsforvaltningerne, hvor der vil finde forligsbestrebelse sted. Retsplejerådet finder imidlertid ikke på forhånd at kunne udelukke, at parterne i sådanne sager i enkelte tilfælde vil kunne være indstillet på at deltage i en retsmægling og herigennem opnå en løsning på deres tvist. Det bør derfor ikke være udelukket at tilbyde retsmægling i en familieretlig sag, hvis sagen i øvrigt skønnes egnet hertil.

På den baggrund finder Retsplejerådet ikke grundlag for generelt at udelukke visse sagstyper fra retsmægling. Retsplejerådet foreslår derfor, at der ikke fastsættes nærmere regler om, hvilke typer af sager der kan tilbydes retsmægling i, ud over et generelt